

**SAVET ZA ŠTAMPU
UL. FRANCUSKA 5/7
BEOGRAD**

Podnositac:

Adria Media Group d.o.o. Beograd, ul. Vlajkovićeva broj 8, čiji su punomoćnici advokati Aleksandar B. Petrović i Branislav D. Glogonjac iz Ortačkog advokatskog društva „Petrović & Glogonjac“ iz Beograda, trg Nikole Pašića br. 12, po punomoćju u prilogu

Predmet:

ODGOVOR NA ŽALBU Zlatka Čobovića, izjavljenu protiv teksta „PUŠTENA NEODGOVORNA NOVINARKA ANA LALIĆ BEZ OBZIRA ŠTO JE LAGALA: Pogledajte, maski, rukavica, kaljača u KCV na hiljade“

Primeraka: 1
+ punomoćje

Žaliocu je dana 8.04.2020. godine dostavljena žalba Zlatka Čobovića (u daljem tekstu: Žalilac) povodom teksta od 02.04.2020. godine koji nosi naslov „PUŠTENA NEODGOVORNA NOVINARKA ANA LALIĆ BEZ OBZIRA ŠTO JE LAGALA: Pogledajte, maski, rukavica, kaljača u KCV na hiljade“.

Svi navodi iz žalbe su neosnovani u celosti.

Pre svega ističemo da je predmetna žalba napisano toliko tendenciozno, da se opravdano može postaviti pitanje pristrasnosti Žalioca koji je inače član Komisije žalbe u bilo kom postupku koji se vodi ili će se voditi u vezi tekstovima kako „Kurira“, tako i portala „Nova S“.

Iako je predmet žalbe navodno kršenje odredaba Kodeksa od strane „Kurira“, Žalilac daje sebi za pravo i sobodu, da iznese tvrdnju da je tekst Ane Lalić od 01.04.2020. godine, izrađen u skladu odredbama Kodeksa, što uopšte nije predmet ovog postupka, a koja tvrdnja može biti pobijvana brojnim argumentima.

Predmetni tekst koji nosi naslov „PUŠTENA NEODGOVORNA NOVINARKA ANA LALIĆ BEZ OBZIRA ŠTO JE LAGALA: Pogledajte, maski, rukavica, kaljača u KCV na hiljade“, izrađen je u skladu sa svim pravilima novinarske profesije i u skladu sa Zakonom o javnom informisanju i medijima (u daljem tekstu: Zakon).

Članom 5 Zakona propisano je da se *putem medija objavljuju se informacije, ideje i mišljenja o pojавама, догађајима и лиčnostима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, у складу са одредбама овог закона.*

Svako има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о пitanjima od јавног значаја и средstva јавног обавештавања су дужна да то право поштују.

Tekst protiv kog je podneta ova žalba je iznošenja kritičkog mišljenja o radu novinarke portala „Nova S“, Ane Lalić, i njenom izveštavanju o radu „Kliničkog centra Vojvodine“ u uslovima vanrednog stanja i epidemije zaraze COVID-19.

Pravno je neutemeljena tvrdnja Žalioca da je spornim tekstrom objavljenim u „Kuriru“, novinarki Ani Lalić povređeno pravo na prepostavku nevinosti (Poglavlje IV Kodeksa Odgovornost novinara, tačka 3 - novinar je dužan da poštuje pravilo prepostavke nevinosti i ne sme nikoga proglašiti krivim do izricanja sudske presude).

Niti u spornom tekstu, niti u naslovu istog, Ani Lalić nije povređeno pravo na prepostavku nevinosti, imenovana nije proglašena krivim ni za jedno krivično delo. Uostalom medij „Kurir“ kao ni jedan drugi medij, nema zakonsku mogućnost da bilo koga proglaši krivim za izvršenje bilo kog krivičnog dela, već to može učiniti samo sud.

Navodi, da je Ana Lalić neodgovorna novinarka i da je lagala, ne mogu se ni najširim tumačenjem dovesti u vezu sa kršenjem prepostavke nevinost. Reč je o vrednostnim sudovima novinara „Kurira“, koji su zasnovani na činjenicama objavljenim u tekstu, koje se tiču stvarnog stanja zaliha medicinske opreme kojom raspolaze KCV. Iznošenje vrednostnih sudova novinara je dozvoljeno i u skladu je sa članom 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama koji propisuje da *Svako има право на слободу израžавања. Ово право укључује слободу posedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez меšanja јавне власти и без обзира на границе.*

Isto propisuje i Ustav Srbije članom 46. kao i članovi 5 i 9 Zakona o javnom informisanju i medijima.

Član 9 ZJIM propisuje da *Urednik i novinar дужни су да преузете информације, идеје и мишљења пренесу веродостојно и потпуно, а ако се информација преузима из другог медија - да наведу и назив tog medija.*

Dakle, u situaciji, kad sa jedne strane novinarka Ana Lalić, u svom tekstu tvrdi na osnovu izjava **neimenovanih izvora**, da zaposleni u KCV nemaju zaštitnu opremu za rad u

uslovima epidemije zarazne bolesti, ne precizirajući pritom o kojim odeljenjima navedenog kliničnog centra se radi (da li COVID-19 odeljenje, ili npr. reumatologija), **dok sa druge strane imate zvaničan dokument istog tog kliničnog centra** u kom je navedeno stanje zaliha medicinske zaštitne opreme, **smatramo da su novinari „Kurira opravdano mogli da izraze svoje mišljenje da je Ana Lalić neodgovorna i da je lagala, a da joj tom prilikom nisu povredili prepostavku nevinost!**

Zaključivanje Žalioca, da se iz „Kurirova“ teksta ne vidi da li je med.zašt. oprema iz magacina bila na raspolaganju KCV, **je čist spin zvaničnih informacija KCV, što je nedopustivo, pogotovu članu Komisije za žalbe, Saveta za štampu!**

Ako je oprema u magacinu, to znači da nije bila trebovana, a ako nije bila trebovana znači da su dnevne zalihe zadovoljavale potrebe za normalno funkcionisanje KCV.

U nastavku žalbe, Žalilac tvrdi da su novinari Kurira povredili i

- Poglavlje I (Istinitost izveštavanja) tačka 1
- Poglavlje II (Nezavisnost od pritisaka) tačka 1, smernica 5 (Naslov teksta ne sme da bude u suprotnosti sa suštinom teksta)
- Poglavlje IV (Odgovornost novinara) tačke 1 (novinar je pre svega odgovoran svojim čitaocima, slušaocima i gledaocima. Tu odgovornost ne sme da podredi interesima drugih, a posebno interesima izdavača, vlade i drugih državnih organa) i 3 (novinar je dužan da poštuje pravilo prepostavke nevinosti i ne sme nikoga proglašiti krivim do izricanja sudske presude)
- Poglavlje V (Novinarska pažnja) tačka 1

Međutim, žalilac uopšte ne obrazlaže ove svoje navode, ne daje argumente, niti navodi na koji način su izvršene sve napred navedene povrede.

No opreza radi, tvrdimo da nije prekršena obaveza iz Poglavlja I (Istinitost izveštavanja) tačka 1, koja inače glasi: *Obaveza je novinara da tačno, objektivno, potpuno i blagovremeno izvesti o događajima od interesa za javnost, poštujući pravo javnosti da sazna istinu i držeći se osnovnih standarda novinarske profesije.*

Ako se za zdravstvenu instituciju koja je primarna u lečenju zaraze COVID-19 u AP Vojvodini, tvrdi da nema adekvatnu zaštitnu opremu za svoje zaposlene, evidentan je interes javnost da se čuje druga strana, ako već Ana Lalić nije obezbedila drugu stranu priče. Novinari „Kurira“ su tačno i objektivno pribavili informacije u vidu dokumenta KCV o stanju zaliha med.zašt. opreme. Prema tome nije prekršena obaveza novinarske pažnje.

Neobrazložena je tvrdanja da je „Kurir“ prekršio Poglavlje IV (Odgovornost novinara) tačka 1 (novinar je pre svega odgovoran svojim čitaocima, slušaocima i gledaocima. Tu odgovornost ne sme da podredi interesima drugih, a posebno interesima izdavača, vlade

i drugih državnih organa) i 3 (novinar je dužan da poštuje pravilo pretpostavke nevinosti i ne sme nikoga proglašiti krivim do izricanja sudske presude).

Prilikom izrade spornog teksta, novinari „Kurira“ su se ponašali u skladu sa svim smernicama Kodeksa i odredbama Zakona. Šta je trebalo, da „Kurir“ ne objavi ne objave dokumet KCV o stanju zaliha med.zašt.opreme koji demantuje tvrdnju da KCV nema zaštitnu opremu za lekare koji leče bolesne od COVID-a-19, koja bolest je inače visoko zarazna?! Da „Kurir“ nije objavio te informacije, bilo bi osnova da mu se na teret stavi krišenje obaveza iz Poglavlja IV Kodeksa.

Što se tiče tvrdnje da su novinari „Kurira“ prekršili obavezu novinarske pažnje (Poglavlje V kodeksa), ista je apsurdna!

U tekstu su objavljene informacije iz dokumenta KCV i izneti su vrednosti sudovi o radu Ane Lalić. Šta je od navedenog u suprotnosti sa pravilom dužne novinarske pažnje?! Budući da ni Žalilac to nije naveo, napred izneto pitanje će ostati retoričko.

Iz svih navedenih razloga predlažmo Komisiji da žalbu Žalioca odbije kao neosnovanu.

U Beogradu, 11.04.2020. godine

Punomoćnik,

